31990L0642

14.12.1990 DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH L 350/71

DYREKTYWA RADY
z dnia 27 listopada 1990 r.
w sprawie ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w niektórych produktach pochodzenia roślinnego, w tym owocach i warzywach oraz na ich powierzchni

(90/642/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH:

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 43,

uwzględniając wniosek Komisji [1],

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego [2],

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomicznego-Społecznego [3],

a także mając na uwadze, co następuje:

produkcja roślinna odgrywa bardzo ważną rolę we Wspólnocie:

na plony z tej produkcji nieustannie oddziałują organizmy szkodliwe i chwasty;

ochrona roślin i produktów roślinnych jest absolutnie niezbędna, nie tylko w celu zapobiegania spadkowi plonów lub zniszczeniu zebranych plonów, lecz także celem zwiększenia wydajności w rolnictwie;

jedną z najważniejszych metod ochrony roślin i produktów roślinnych przed oddziaływaniem tych organizmów jest stosowanie chemicznych pestycydów; jednakże obligatoryjne najwyższe dopuszczalne poziomy powinny być ustanowione tak nisko, jak jest to zgodne z dobrą praktyką rolniczą;

ich korzystne oddziaływanie na produkcję roślinną nie jest jedynym działaniem tych pestycydów, gdyż są one zazwyczaj substancjami niebezpiecznymi lub preparatami odznaczającymi się niebezpiecznym efektami ubocznymi;

duża liczba tych pestycydów, ich metabolitów lub produktów rozkładu może mieć niebezpieczne oddziaływanie na konsumentów produktów roślinnych; pestycydy te nie powinny być używane w okolicznościach, w których stanowią ryzyko dla zdrowia człowieka lub zwierząt i dla środowiska;

Wspólnota powinna wspierać stosowanie alternatywnych metod rolnictwa ekologicznego;

dyrektywa Rady 76/895/EWG z dnia 23 listopada 1976 r. odnosząca się do ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w owocach i warzywach oraz na ich powierzchni [4], ostatnio zmieniona dyrektywą 89/186/EWG [5], ustala najwyższe dopuszczalne poziomy wymienionych wyżej pozostałości i zapewnia swobodny przepływ wewnątrz Wspólnoty produktów, w których poziomy pozostałości są mniejsze lub równe najwyższym dopuszczalnym poziomom; jednakże niniejsza dyrektywa zezwala Państwom Członkowskim, w przypadkach gdy uznają to za uzasadnione, dopuścić do obrotu na ich własnych terytoriach produkty zawierające poziomy wyższe niż najwyższe dopuszczalne poziomy;

ten ostatni przepis prowadzi w niektórych przypadkach do podtrzymania różnic dotyczących najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów między Państwami Członkowskimi, co może stwarzać bariery w handlu i przez to może utrudniać swobodny przepływ towarów wewnątrz Wspólnoty; podczas gdy ze względu na osiągnięcie jednolitego rynku w 1992 r. bariery te powinny być zniesione;

---

[1] Dz.U. C 46 z 25.2.1989, str. 5.
[2] Dz.U. C 260 z 15.10.1990, str. 56.
[3] Dz.U. C 329 z 30.12.1989, str. 11.
[4] Dz.U. L 340 z 9.12.1974, str. 26.
[5] Dz.U. L 66 z 10.3.1989, str. 36.

z tych powodów możliwość Państw Członkowskich dopuszczania wyższych poziomów pozostałości powinna być wycofana, a obowiązujące we wszystkich Państwach Członkowskich najwyższe dopuszczalne poziomy dla pewnych substancji aktywnych w owocach oraz warzywach powinny być ustalone i obserwowane, gdy produkty te będą wprowadzone do obrotu;

mając na celu zapewnienie swobodnego przepływu towarów wewnątrz Wspólnoty, obowiązkowe najwyższe dopuszczalne poziomy pozostałości powinny być również ustalone dla innych produktów pochodzenia roślinnego;

ponadto przestrzeganie najwyższych dopuszczalnych poziomów zapewni swobodny przepływ produktów i właściwą ochronę zdrowia konsumentów i zwierząt;

określenie obowiązkowych najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów wymaga jednak długotrwałych badań technicznych i z tego względu poziomy te nie mogą być wprowadzone natychmiast na podstawie dyrektywy 76/895/EWG regulującej kwestie pozostałości pestycydów;

konieczne jest zatem przyjęcie odrębnych przepisów przewidujących obowiązkowe najwyższe dopuszczalne poziomy w celu przenoszenia pozostałości pestycydów z dyrektywy 76/895/EWG do tych odrębnych przepisów, w miarę jak obowiązkowe poziomy są dla nich określane;

zgodnie z tym, niniejsza dyrektywa nie wpływa na dyrektywę 76/895/EWG, której stosowanie powinno być kontynuowane do pozostałości niektórych pestycydów niepodlegających niniejszej dyrektywie;

ustanowienie wykazu pozostałości pestycydów i ich najwyższych dopuszczalnych poziomów jest sprawą podlegającą kompetencji Rady; jednakże wykaz ten nie powinien zawierać pozostałości pestycydów nadal objętych dyrektywą 76/895/EWG;

właściwym jest stosowanie niniejszej dyrektywy w stosunku do produktów przeznaczonych na wywóz do państw trzecich oprócz niektórych przypadków, gdy można ustalić, że kraje przywożące wymagają szczególnego traktowania, które mogłoby wymagać wyższych najwyższych dopuszczalnych poziomów niż ustalone dla Wspólnoty zgodnie z niniejszą dyrektywą; nie jest właściwe stosowanie niniejszej dyrektywy w stosunku do produktów przeznaczonych do wytwarzania produktów innych niż środki spożywcze i paszowe lub przeznaczonych do siewu lub sadzenia;

w celu zagwarantowania zgodności z dyrektywą, gdy produkty wprowadzone są do obrotu, Państwa Członkowskie muszą podjąć odpowiednie środki kontroli; niezbędne inspekcje powinny być zaprogramowane, przeprowadzone i ich wyniki zgłaszane zgodnie z dyrektywą Rady 89/397/EWG z dnia 14 czerwca 1989 r. w sprawie urzędowej kontroli środków spożywczych [1];

powinny być ustalone wspólnotowe metody pobierania próbek i analizy, a w przypadku metod analitycznych powinny być używane co najmniej metody referencyjne; ustalenie tych metod jest technicznym i naukowym środkiem wykonawczym, który powinien być określony na mocy procedury przy ścisłej współpracy między Państwami Członkowskimi i Komisją w ramach Stałego Komitetu ds. Zdrowia Roślin; metody analizy powinny być zgodne z kryteriami ustalonymi w Załączniku do dyrektywy Rady 85/591/EWG z dnia 20 grudnia 1985 r. dotyczącej wprowadzenia wspólnotowych metod pobierania próbek i analizy w celu monitorowania środków spożywczych przeznaczonych do spożycia przez ludzi [2];

przyszłe zmiany wykazu produktów pochodzenia roślinnego, w których oraz na których mogą być obecne pozostałości pestycydów, muszą być przyjęte przez Radę;

należy pozwolić Państwom Członkowskim na okresowe obniżenie ustalonych poziomów, jeśli one później okażą się niebezpieczne dla zdrowia człowieka lub zwierząt; w takich sytuacjach stosownym jest ustanowienie ścisłej współpracy między Państwami Członkowskimi i Komisją w ramach Stałego Komitetu ds. Zdrowia Roślin,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

1. Niniejsza dyrektywa stosuje się do produktów w grupach wyszczególnionych w kolumnie 1 Załącznika, a których przykłady są podane w kolumnie 2, o ile produkty z tej grupy lub części produktów opisane w kolumnie 3 mogą zawierać określone pozostałości pestycydów.

Wykaz tych pozostałości pestycydów i ich najwyższe dopuszczalne poziomy są ustalane przez Radę, stanowiącą większością kwalifikowaną na wniosek Komisji. Pozostałości pestycydów nie są włączane do wykazu tak długo, jak najwyższe dopuszczalne poziomy są ustalone dla nich dyrektywą 76/895/EWG.

2. Niniejszą dyrektywę stosuje się bez uszczerbku dla:

a) przepisów dyrektywy Rady 64/54/EWG z dnia 5 listopada 1963 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich, dotyczących upoważnienia do stosowania konserwantów w środkach spożywczych przeznaczonych do spożycia przez ludzi [3], ostatnio zmienionej dyrektywą 85/585/EWG [4] dotyczącą bifenylu (difenylu), orto–hydroksybifenylu, orto–fenylo-fenolanu sodu i 2-(4-tiazolilo)-benzoimidazolu (tiabendazolu), co kontynuuje się w celu uregulowania stosowania tych substancji, aż one i ich najwyższe dopuszczalne poziomy nie zostaną włączone do wykazu określonego w ust. 1;

[1] Dz.U. L 186 z 30.6.1989, str. 23.

[2] Dz.U. L 372 z 31.12.1985, str. 50.

[3] Dz.U. 12 z 27.1.1964. str. 161/64.

[4] Dz.U. L 372 z 31.12.1985, str. 43.

b) przepisów dyrektywy Rady 74/63/EWG z dnia 17 grudnia 1973 r. w sprawie ustalenia najwyższych dopuszczalnych poziomów dla substancji i produktów niepożądanych w paszach [1], ostatnio zmienionej dyrektywą 87/519/EWG [2];

c) przepisów dyrektywy 76/895/EWG;

d) przepisów dyrektywy Rady 86/362/EWG z dnia 24 lipca 1986 r. w sprawie ustalenia najwyższych dopuszczalnych poziomów dla pozostałości pestycydów w zbożach lub na ich powierzchni [3], ostatnio zmienionej dyrektywą 88/298/EWG [4];

3. Niniejsza dyrektywa stosuje się do produktów określonych w ust. 1, przeznaczonych na wywóz do państw trzecich. Najwyższe dopuszczalne poziomy pozostałości, ustalone zgodnie z niniejszą dyrektywą, nie są jednak stosowane w odniesieniu do produktów poddawanych obróbce przed wywozem, gdzie można udowodnić, że:

a) państwo trzecie przeznaczenia wymaga takiej szczególnej obróbki w celu powstrzymania wprowadzenia szkodliwych organizmów na jego teren; lub

b) taka obróbka jest niezbędna w celu ochrony produktu przed szkodliwymi organizmami w czasie transportu do kraju przeznaczenia i składowania go tam.

4. Niniejszej dyrektywy nie stosuje się do produktów określonych w ust. 1, jeśli można ustalić na podstawie właściwych dowodów, że są one przeznaczone do:

a) wytwarzania produktów innych niż środki spożywcze i pasze dla zwierząt, lub

b) wysiewu lub sadzenia.

Artykuł 2

Do celów niniejszej dyrektywy:

a) „pozostałości pestycydów" oznaczają pozostałości pestycydów i ich metabolitów oraz produkty rozkładu lub reakcji zawarte w wykazie określonym w art. 1, które znajdują się w produktach wymienionych we wspomnianym artykule lub na ich powierzchni,

b) „wprowadzenie do obrotu" oznacza przekazanie, za wynagrodzeniem lub bez wynagrodzenia, produktów określonych w art. 1 po ich zbiorze.

Artykuł 3

1. Produkty lub części produktów określonych w art. 1 nie zawierają od momentu wprowadzenia do obrotu wyższych poziomów pozostałości niż te wskazane w wykazie w art. 1.

W przypadku produktów suszonych, dla których najwyższe dopuszczalne poziomy nie zostały ustalone, stosuje się najwyższe poziomy dopuszczalne ustalone w wykazie określonym w art. 1, po uwzględnieniu wzrostu stężenia pozostałości w czasie procesu suszenia.

2. Państwa Członkowskie zapewniają, poprzez kontrole przeprowadzane co najmniej na próbkach, zgodność z najwyższymi dopuszczalnymi poziomami określonymi w ust. 1. Niezbędne inspekcje są przeprowadzane zgodnie z dyrektywą 89/397/EWG, w szczególności z jej art. 4.

Artykuł 4

1. Właściwy organ lub właściwe władze Państw Członkowskich opracowują z wyprzedzeniem programy ustalające charakter i częstotliwość kontroli prowadzonych zgodnie z art. 3 ust. 2 przez określony czas.

2. Do 1 sierpnia każdego roku, Państwa Członkowskie przesyłają do Komisji wszelkie niezbędne informacje na temat realizacji w poprzednim roku programów określonych w ust. 1, wskazując:

— kryteria stosowane przy opracowywaniu tych programów,

— liczbę i rodzaj przeprowadzonych kontroli,

— liczbę i rodzaj stwierdzonych naruszeń.

3. Do 1 listopada każdego roku, a po raz pierwszy w 1993 r., Komisja przekaże Państwom Członkowskim, po konsultacji przeprowadzonej z nimi w ramach Stałego Komitetu ds. Zdrowia Roślin, zalecenia dotyczące koordynacji programu kontroli na rok następny. Zalecenia te mogą być następnie dostosowywane w miarę potrzeb w czasie realizacji skoordynowanego programu.

Skoordynowany program ustala w szczególności kryteria priorytetów przyjęte w celu jego realizacji.

Informacja przewidziana zgodnie z ust. 2 zawiera szczególną, oddzielną sekcję w sprawie realizacji skoordynowanego programu.

4. Pięć lat po przyjęciu niniejszej dyrektywy Komisja prześle Radzie sprawozdanie w sprawie stosowania niniejszego artykułu, z odpowiednimi wnioskami, jeśli to konieczne.

Artykuł 5

Państwa Członkowskieniemogą zakazywać lub utrudniać wprowadzania do obrotu na swoim terytorium produktów określonych w art. 1 na podstawie tego, że zawierają one pozostałości pestycydów, o ile ilość tych pozostałości w produkcie lub części danego produktu albo na ich powierzchni nie przekracza najwyższych dopuszczalnych poziomów wyszczególnionych w wykazie określonym w art. 1.

[1] Dz.U. L 38 z 11.2.1974, str. 31.
[2] Dz.U. L 304 z 27.10.1986, str. 38.
[3] Dz.U. L 221 z 7.8.1986, str. 37.
[4] Dz.U. L 126 z 20.5.1988, str. 53.

Artykuł 6

1. Metody pobierania próbek niezbędne do prowadzenia kontroli owoców i warzyw, przewidzianych w art. 3, ustalone są dyrektywą Komisji 79/700/EWG [1]. Metody pobierania próbek, niezbędne do prowadzenia podobnych kontroli produktów innych niż owoce i warzywa, są określane zgodnie z procedurą ustaloną w art. 9.

Istnienie wspólnotowych metod analizy nie wyklucza stosowania przez Państwa Członkowskie innych sprawdzonych i uznanych naukowo metod, przy zastrzeżeniu, że nie będą one stwarzać bariery w swobodnym przepływie towarów uznanych za zgodne z niniejszą dyrektywą na podstawie wspólnotowych metod. W przypadku różnic w interpretacji wyników decydują wyniki uzyskane przy użyciu metod wspólnotowych.

2. Metody analizy określone w ust. 1 stosuje się zgodnie z kryteriami ustalonymi w Załączniku do dyrektywy 85/591/EWG.

3. Państwa Członkowskie informują pozostałe Państwa Członkowskie i Komisję o innych stosowanych metodach na podstawie ust. 1.

Artykuł 7

Zmiany do Załącznika będące wynikiem rozwoju wiedzy naukowej lub technicznej są przyjmowane przez Radę większością kwalifikowaną na wniosek Komisji.

Artykuł 8

1. W przypadku gdy Państwo Członkowskie uzna, w wyniku nowych informacji lub ponownego oceny istniejących informacji, że najwyższy dopuszczalny poziom ustalony w wykazie określonym w art. 1 stanowi zagrożenie dla zdrowia ludzi lub zwierząt i wymaga szybkiego działania, może okresowo obniżyć ten poziom na swoim terytorium. W takim przypadku powiadamia natychmiast inne Państwa Członkowskie oraz Komisję o podjętych środkach z załączeniem oświadczenia o przyczynach.

2. Komisja szybko bada przyczyny podane przez Państwo Członkowskie określone w ust. 1 i powiadamia Państwa Członkowskie w ramach Stałego Komitetu ds. Zdrowia Roślin, zwanego dalej „Stałym Komitetem"; następnie wydaje niezwłocznie swoją opinię i podejmuje stosowne środki. Komisja natychmiast powiadamia Radę i Państwa Członkowskie o podjętych środkach. Każde Państwo Członkowskie może odwołać się do Rady w sprawie środków podjętych przez Komisję w terminie 15 dni od takiego powiadomienia. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, może podjąć inną decyzję w terminie 15 dni od daty, kiedy sprawa została do niej skierowana.

3. Jeśli Komisja uzna, że najwyższe dopuszczalne poziomy ustalone w wykazie określonym w art. 1 powinny być zmienione, aby rozwiązać trudności wymienione w ust. 1 i aby zapewnić ochronę zdrowia ludzkiego, stosuje procedurę ustaloną w art. 10 w celu przyjęcia tych zmian. W tym przypadku Państwo Członkowskie, które przyjęło środki zgodnie z ust. 1, może je utrzymać dopóki Rada i Komisja nie podejmą decyzji zgodnie ze wspomnianą procedurą.

Artykuł 9

1. Gdy ma być stosowana procedura określona w niniejszym artykule, przewodniczący przedkłada sprawę Stałemu Komitetowi u z własnej inicjatywy lub na wniosek Państwa Członkowskiego.

2. Przedstawiciel Komisji przekazuje Stałemu Komitetowi projekt proponowanych środków. Stały Komitet wydaje opinię o projekcie w terminie wyznaczonym przez przewodniczącego stosowanie do pilności sprawy. Opinia jest przyjmowana większością określoną w art. 148 ust. 2 Traktatu dla decyzji, które Rada ma przyjmować na wniosek Komisji. Głosy przedstawicieli Państw Członkowskich w Stałym Komitecie ważone są w sposób określony w tym artykule. Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu.

3. Komisja przyjmuje proponowane środki, jeżeli są one zgodne z opinią Stałego Komitetu.

4. Jeśli środki te nie są zgodne z opinią Stałego Komitetu lub w przypadku braku opinii, Komisja bezzwłocznie przedkłada Radzie wniosek dotyczący proponowanych środków. Rada stanowi większością kwalifikowaną.

5. Jeżeli Rada nie podejmuje działania w ciągu trzech miesięcy od daty przedłożenia jej wniosku, wówczas proponowane środki zostają przyjęte przez Komisję.

Artykuł 10

1. Gdy ma być stosowana procedura określona w niniejszym artykule, przewodniczący przedkłada sprawę Stałemu Komitetowi z własnej inicjatywy lub na wniosek Państwa Członkowskiego.

2. Przedstawiciel Komisji przekazuje Stałemu Komitetowi projekt proponowanych środków. Stały Komitet wydaje opinię o projekcie w terminie wyznaczonym przez przewodniczącego stosowanie do pilności sprawy. Opinia jest przyjmowana większością określoną w art. 148 ust. 2 Traktatu dla decyzji, które Rada ma przyjmować na wniosek Komisji. Głosy przedstawicieli Państw Członkowskich w Stałym Komitecie ważone są w sposób określony w tym artykule. Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu.

[1] Dz.U. L 207 z 15.8.1979, str. 26.

3. Komisja przyjmuje proponowane środki, jeżeli są one zgodne z opinią Stałego Komitetu.

4. Jeśli środki te nie są zgodne z opinią Stałego Komitetu lub w przypadku braku opinii, Komisja bezzwłocznie przedkłada Radzie wniosek dotyczący proponowanych środków. Rada stanowi większością kwalifikowaną.

5. Jeżeli Rada nie podejmuje działania w ciągu piętnastu dni od daty przedłożenia jej wniosku, wówczas proponowane środki zostają przyjęte przez Komisję.

Artykuł 11

1. Państwa Członkowskie podejmą niezbędne środki w celu wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia 31 grudnia 1992 r.

2. Przyjęte przez Państwa Członkowskie przepisy określone w ust. 1 zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez Państwa Członkowskie.

Artykuł 12

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 27 listopada 1990 r.

W imieniu Rady

V. SACCOMANDI

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Wykaz produktów określonych w art. 1 i części produktów, do których stosuje się najwyższe dopuszczalne poziomy pozostałości

Uwaga: wyraz „świeży" odnosi się również do produktów chłodzonych i mrożonych

Grupy produktów	Produkty wchodzące w skład grupy	Część produktu, do którego stosuje się najwyższe dopuszczalne poziomy pozostałości
1. **Owoce, świeże, suszone lub niegotowane, mrożone, niezawierające dodatku cukru; orzechy**		
i) OWOCE CYTRUSOWE	Grejpfruty Cytryny Limy Mandarynki (łącznie z klementynkami i podobnymi mieszańcami) Pomarańcze Pomele	Cały produkt
ii) ORZECHY Z DRZEW ORZECHOWYCH (W ŁUPINACH LUB BEZ)	Migdały Orzechy brazylijskie Orzechy nerkowca Kasztany Orzechy kokosowe Orzechy laskowe Orzechy Makadamia Pekany Orzeszki sosnowe Pistacje Orzechy włoskie	Cały produkt po usunięciu łupin
iii) OWOCE ZIARNKOWE	Jabłka Gruszki Pigwy	Całe owoce po usunięciu szypułek
iv) OWOCE PESTKOWE	Morele Wiśnie i czereśnie Brzoskwinie (łącznie z nektarynami i podobnymi mieszańcami) Śliwki	Całe owoce po usunięciu szypułek
v) JAGODY I DROBNE OWOCE	a) *Winogrona deserowe i do produkcji wina* b) *Truskawki* (inne niż dzikie) c) *Owoce leśne* (inne niż dzikie) Jeżyny Jeżyna popielica Maliny d) *Inne owoce jagodowe* Borówka czarna, Żurawina Porzeczki (czerwone, białe i czarne) Agrest e) *Dzikie jagody i dzikie owoce*	Po usunięciu czapeczki i szypułek (jeśli są) i w przypadku porzeczek, owoców z szypułkami

Grupy produktów	Produkty wchodzące w skład grupy	Część produktu, do którego stosuje się najwyższe dopuszczalne poziomy pozostałości
vi) OWOCE RÓŻNE	Awokado Banany Daktyle Figi Owoce Kiwi Kumkwat Litchi Mango Oliwki Owoce męczennicy Ananasy Granaty	Całe owoce po usunięciu szypułek (jeśli są), a w przypadku ananasów po usunięciu wieńca kwiatów
2. **Warzywa świeże lub nie gotowane, mrożone lub suszone**		
i) WARZYWA KORZENIOWE I BULWIASTE	Burak Marchew Selery Chrzanu Karczoch Pasternak Pietruszka korzeniowa Rzodkiewka Salsefia Słodkie ziemniaki Brukiew Rzepa Pochrzyn	Cały produkt po usunięciu wierzchołków i przylegającej ziemi (jeśli jest) (usuwanie ziemi przez przemycie w bieżącej wodzie lub przez delikatne szczotkowanie produktów suchych i osuszonych)
ii) WARZYWA CEBULOWE	Czosnek Cebula Szalotki Wiosenna dymka	Cebula (sucha) szalotki (suche) czosnek (suchy): cały produkt po usunięciu łatwo usuwalnej skórki i ziemi (jeśli jest). Cebule, szalotki i czosnek inne niż suche, młode cebule: cały produkt po usunięciu korzeni i ziemi (jeśli jest)
iii) WARZYWA O JADALNYCH OWOCACH	a) *Psiankowate* Pomidory Pieprz b) *Dyniowate — z jadalną skórką* Ogórki Korniszony Kabaczki c) *Dyniowate — ze skórką niejadalną* Melony Dynie Arbuzy	Cały produkt po usunięciu szypułek
	d) *Kukurydza cukrowa*	Ziarna lub kolby bez liści okrywowych

Grupy produktów	Produkty wchodzące w skład grupy	Część produktu, do którego stosuje się najwyższe dopuszczalne poziomy pozostałości
iv) WARZYWA KAPUSTNE	a) *Kwiaty kapustnych* Brokuły Kalafior	Brokuły i kalafior: tylko ścięte
	b) *Kapustne głowiaste* Brukselka Kapusta głowiasta c) *Kapustne liściaste* Kapusta chińska Kapusta włoska	Produkt po usunięciu psujących się liści (jeśli są)
	d) *Kalarepa*	Cały produkt po usunięciu wierzchołków i przylegającej ziemi (jeśli jest), (usuwanie ziemi przez przemycie w bieżącej wodzie lub przez delikatne szczotkowanie produktów suszonych)
v) WARZYWA LIŚCIOWE I ŚWIEŻE ZIOŁA	a). *Sałata i podobne* Rzeżucha Roszpunka jadalna Sałata Cykoria b) *Szpinak i podobne* Boćwina c) *Rukiew wodna* d) *Endywia* e) *Zioła* Trybulka Szczypiorek Pietruszka	Cały produkt po usunięciu psujących się zewnętrznych liści, korzeni i ziemi (jeśli są)
vi) WARZYWA STRĄCZKOWE (ŚWIEŻE)	Fasole Grochy	Cały produkt po usunięciu strączyny lub wraz ze strączyną, jeśli jest ona przeznaczona do jedzenia
vii) WARZYWA ŁODYGOWE	Szparagi Karczochy hiszpańskie Selery Koper Karczochy kuliste Pory Rabarbar	Cały produkt po usunięciu psujących się tkanek i ziemi (jeśli są); pory i koper: cały produkt po usunięciu korzeni i ziemi (jeśli są)
viii) GRZYBY	Grzyby (inne niż dzikie) Grzyby dzikie	Cały produkt po usunięciu ziemi lub podłoża uprawowego

3. **Nasiona roślin strączkowych**

	Fasola Groch Cały produkt	Soczewica

Grupy produktów	Produkty wchodzące w skład grupy	Część produktu, do którego stosuje się najwyższe dopuszczalne poziomy pozostałości
4. **Nasiona oleiste**		
	Siemię lnu Orzechy ziemne Mak Siemię rzepy Nasiona sezamu Nasiona słonecznika Nasiona rzepaku Soja	Całe nasiona lub ziarna, po usunięciu łupin lub łusek
5. **Ziemniaki**		
	Ziemniaki wczesne i towarowe	Cały produkt po usunięciu ziemi (jeśli jest) (usuwanie ziemi za pomocą płukania w bieżącej wodzie lub przez delikatne szczotkowanie suchego produktu)
6. **Herbata (suche liście i szypułki, fermentowane lub inaczej przygotowane *Camellia sinensis*)**		
		Cały produkt
7. **Chmiel (suszony) szyszki chmielu i nieskoncentrowany proszek**		
		Cały produkt